

е готова на всички жертви за да удовлетвори възвишенитѣ си чувства на челоувѣколюбие.

Отъ своя страна и руската печатъ (журнали и гезети) са показва не по-малко достойна въ своето послание: «Русскія народъ, — пишашахъ *Московскія Вѣдомости*, — имаше една обща дума въ християнското си влечение, въ любовта къмъ ближния, въ състраданието къмъ злочеститѣ; а това общо настроение извика всички отъ милионера до сѣтния сиромашъ — на пожертвования, или отъ излишекъ, или отъ послѣдната си копейка, даже риска, за да помогне на страдалцитѣ и на преслѣдованитѣ, въ България: на жени раздѣлени отъ свѣтитѣ мъже, на братя — отъ своитѣ сестри, на синове отъ майкитѣ си.....»

«Императорскій манифестъ, — пишеше *Голосъ*, — нѣма нужда да са тълкува на руския народъ. Нищо неисказва мисълта, отъ колкото тя е изказана въ манифеста, нищо не разеснява рѣшението, що е зель нашия Монархъ, неговитѣ священи обязанности, както къмъ руския народъ, така и къмъ Европа. Когато първи пжтъ са чули думитѣ на манифеста, всички Русси, даже необразованитѣ и безграмотнитѣ, сж били готови като единъ човѣкъ на помощъ на нашитѣ храбри солдати и да молжтъ усердно Всевишния за успѣхъ на руското оржжие.»

А ето какъ упредѣли *Руский Миръ* цѣльта, свойството и направлението на войната: «Великото слово: въ походъ! най-сетнѣ са рѣче на рускитѣ войски. Русскія царь произнесе тѣзи силна дума предъ своята армия, предъ цѣла Россия и предъ Европа. Тѣзи дума ще намѣри въстърженъ отзивъ въ сърдцата на всички Русси и цѣлия народъ като единъ човѣкъ ще са отзове на славния призивъ на своя велики царь. Ни едно господарство до днесъ не е подкачало война съ такава чиста съвѣсть и съ такова дълбоко убѣждение въ справедливостъ»